

Vaggvisa

Lilla trähästen står i stall
mätt och rosenbelåten.
Havet har packat ihop sitt svall
och sagt godnatt åt båten

Månen mal på sin gula kvarn
stjärnor och leksaksväder.
Mamma stoppar med evigt garn
barnens trasiga kläder.

Tio fingrar är bara ett lån
tills dess hjärtat har domnat.
Änglarna ringer på telefon
och frågar om barnet har somnat.

Av: Stina Aronson

Vid källan på Kutkutsaari

Stanna en stund vid källan
Ställ bärkorgen där på tuvan
Lyssna till humlornas surr
Känn hur hjortronen doftar

Doppa din lilla varma hand
djupt i det kalla vattnet
Ta en handfull och drick
Drick i stilla begrundan

så kan du en gång berätta
för dina undrande barnbarn
hur humlorna lät
hur hjortronen doftade
hur vattnet smakade

Av: Bengt Ahlfors

Hej det här är alltså världen

Hej det här är alltså världen
Hon där med ansiktet och bröstet är din mor
Jag med de odugliga bröstet är din far
Där springer din bror som tycker att du är så
rolig "att man måste skratta"
Nu tillhör du en kärnfamilj alltså
Du skall få tillräckligt med mat
Vi ska hålla dig i famnen så ofta vi orkar
Vi ska sätta plåster på dina små sår och
sjunga visor för dig så du somnar
Alla de gamla sagorna skall vi berätta för dig
När du sedan blir stor
Skall vi fråga dig om du minns
Hur mycket vi älskade dig

Av: Claes Andersson

En broder mer

Jorden kan du inte gör om.
Stilla din häftiga själ.
Endast en sak kan du göra;
en annan människa väl.
Men detta är redan så mycket
att själva stjärnorna ler.
En hungrig människa mindre
betyder en broder mer.

Av: Stig Dagerman

Familjen är samlad

Familjen är samlad
Vid köksbordet.
Alla sitter på samma plats
som de alltid haft
under alla år.
Jag har en känsla av
Att det är för sista gången.
Pappa talar.
Jag vill inte lyssna.
Söker skydd i broderns ögon.
Men hans blick säger
Att det är lika bra att lyssna.
Det finns inga flyktvägar nu.
Skilsmässa. Lika bra. Ni är stora nu.
Vi måste ha rätten att bli lyckliga, leva lyckliga.
Ni får inte fördöma oss. Fördöm oss inte.
Pappa mässar. Mamma röker. Skakar.
Brodern tar henne ut ur köket.
Tårarna faller.
Ännu en broder går ut till mamma.
Min syster sitter tyst, tittar på mig.
Och jag känner så väl
Att jag är offerlammet.
Jag skall offras för kärlekens skull.
Jag är inte stor nu.
Hör ni det.
Jag är inte vuxen detta.
Ser på den tredje brodern.
Han gråter liksom jag.

Av: Åsa Jinder

Kväll i trädgården

Kvällen går omkring och plockar färger,
stoppar varsamt ner dem i sin säck.
Gräsets gröna och lavendelns blåa
- snart ska alla färger vara väck.

Vallmorött och rosenrött försvinner,
bladen mörknar på var kvist.
Gula liljor svartnar, och kastanjens
vita låga slocknar allra sist.

Kvällen tänder andra ljus istället.
Stjärnorna som blundat länge väcks,
och i mörkret lyser kattens ögon,
Och i mörkret lyser min reflex.

Av: Britt G Hallqvist

Trädet och skyn

Det går ett träd omkring i regnet,
skyndar förbi oss i det skalande grå.
Det har ett ärende. Det hämtar liv ur regnet
som en koltrast i en fruktträdgård.

Då regnet upphör stannar trädet.
Det skymtar rakt, stilla i klara nätter
i väntan liksom vi på ögonblicket
då snöflingorna slår ut i rymden.

Av. Tomas Tranströmer

Det är vackrast när det skymmer

Det är vackrast när det skymmer.
All den kärlek himlen rymmer
ligger samlad i ett dunkelt ljus
över jorden
över markens hus.

Allt är ömhet allt är smekt av händer.
Herren själv utplånar fjärran stränder.
Allt är nära, allt är långt ifrån.
Allt är givet
Människan som lån.

Allt är mitt, och allt skall tagas ifrån mig,
Inom kort skall allting tas ifrån mig.
Träden, molnen, marken där jag går.
Jag skall vandra -
ensam, utan spår.

Av: Pär Lagerkvist

Liten visa

Solen går upp över onda och goda
och vem den nu råkar lysa på
fåglar och fiskar och katter och hundar
fräsande katter och flåsande hundar
och den som du är förbannad på.

Solen går upp över onda och goda
och onda och goda är lika små
och ännu en dag skall de finnas till under solen.
Nu går du ut och tar med ut i solen
den som du var så förbannad på.

Av: Solveig von Schoultz

Om härliga dagar

Vissa dagar bär, man lyfter,
svävar omkring med sin lycka.
Färgerna vilar lättjefullt
på sina föremål.
Ljuden skojar vänligt med öronen.
Fötterna är varma, huvudet svalt.
Tankarna åker skridskor på blankis.
De genomför alla tänkbara figurer
utan att förlora balansen.
Man kan sitta i lugn och ro,
nysta ihop slingor av sitt
ihopkraftrade liv.

Andra dagar,
andra dagar ska vi bara inte tala om.

Av: Tommy Olofsson